

Ono što dodaje: »znati i razabirati i neke naslade i časti netko bi postavio među dobra koja su to po sebi.«³⁶ Neka postavi i neka istinito postavi, a kako će iz toga slijediti: znati je po sebi dobro, dakle, »uzaludna će biti ideja«; koja je to forma argumenta ili koja snaga razloga? 5

Zatim kaže: »Ako je pak i to od onoga što je po sebi dobro, trebat će se pokazati da je isti pojam dobrog u svima njima,« - zašto pak to? Kad pripadaju idejama prema različitim bitima - nužno je da i njihove definicije budu također različite. I ne odgovara primjer: »kao što je u snijegu i u bjelilu <isti> razlog bjeline«; 10 to oboje je, naime, materijalno, ideja je nematerijalna, a naša su dobra materijalna. A ako je istinito da je ista definicija bjeline snijega i bjelila, zašto kaže suprotno? »Pojmovi časti i razboritosti i požude drugi su i različiti prema onome po čemu je to dobro.« Kao dobro je, naime, obuhvaćeno istom definicijom; svi, naime, 15 za njima teže.

Ne dodaje ispravno: »Nije, dakle, dobro nešto zajedničko prema jednoj ideji.« Ne slijedi to odatle. Osim toga također je i neistinito. Sva su dobra, bilo homonimna, bilo sinonimna, ili od jednog ili prema jednom, bilo po analogiji, kako sam na- 20 braja, dobra, jer postoje počela onog jednog dobra. A ono što kaže: ako bi i postojalo takvo dobro, ono ne bi bilo *πρακτὸν οὐδὲ κτητὸν ἀνθρώπων*, »dostupno djelovanju i takvo da ga čo-

INSTITUT
ZA FILOZOFIJU

³⁶ Usp. ARIST. E N 1096b.17 – 19; Petrić je skratio citat i malo ga promijenio: τὸ φρονεῖν καὶ ὁρᾶν καὶ ἡδοναί τινες καὶ τιμαί; ταῦτα γὰρ εἶ καὶ δι' ἄλλο τι διώκομεν, ὅμως τῶν καθ' αὐτὰ ἀγαθῶν θεῖη τις ἄν.